

Donderdag 30 maart 1989

12-jarige Vriezenvener Richard Brunink als mascotte bij Fc Twente

Zaterdagavond was de 12-jarige Richard Brunink, de Geelgors 7 uit Vriezenveen de speciale mascotte bij F.C. Twente. Met zijn ouders werd Richard ontvangen in het spelershome van F.C. Twente. Met het opkomen van de spelers in het stadion mocht hij de bal overhandigen aan de scheidsrechter.

NAAR F.C. TWENTE

Op de avond van 8 maart was ik op mijn slaapkamer huiswerk aan het maken. Toen hoorde ik plotseling de bel rinkelen, mijn zus deed vervolgens de deur open. Gelijk daarna hoorde ik stemmen, die ik gelijk herkende. Mijn zus riep mij van boven en ja hoor, het was mijn leider en de leider van D1. Zij vertelden mij goed nieuws; ik was als mascotte van F.C. TWENTE geloot. Ik had het die avond gelijk met mijn vader en moeder besproken. Ook mijn vader en moeder moesten mee naar F.C. TWENTE. Van mijn ouders mocht ik natuurlijk, want zo'n kans kreeg ik nooit weer. Toen ik woensdagavond 22 maart naar de training was, was de heer Jan ter Braak even langs ons huis gegaan om een parkeerkaart, twee uitnodigingen bestuurskamer, twee uitnodigingen spelershome, twee toegangskaarten en twee vaantjes te brengen.

25 maart, de dag was aangebroken. Deze dag duurde zo lang, dus moest ik maar iets zien te vinden om me te vermaken. De indeling van de dag was als volgt: 's Morgens naar de training en 's middags naar D.E.T.O. 1. Die dag (vooral) hoorde ik van alle kanten klinken: 'Hé, Richard, ben jij mascotte van F.C. TWENTE', of: 'Richard, moet jij vanavond naar F.C. TWENTE'. Na de wedstrijd ging ik naar huis, eerst iets eten en daarna andere kleren aantrekken. Omstreeks 17.15 gingen we op weg naar F.C. TWENTE. Toen we bij het F.C. TWENTE-stadion aankwamen werden we hartelijk ontvangen. We gingen als eerste naar de perskamer, waar ik het shirtje, broekje en sokken kreeg, die ik die avond aan moest hebben. We kregen ook nog een rondleiding door de heer K. Veenhuizen. Ik mocht ook nog door de N.O.S.-camera kijken. We hadden nog mooi de tijd om de bezoekers en alles van het stadion te bekijken. De tijd was gekomen, dat de spelers en ik het veld moesten opkomen. Ik had twee vaantjes bij me, die ik aan de aanvoerders van F.C. TWENTE en Roda JC moest geven. Ik mocht de wedstrijd van af de dug-out bekijken. F.C. TWENTE had best wel kunnen winnen, want zij hadden de beste en de meeste kansen. In de rust stond de heer K. Veenhuizen al op mij te wachten om mij mee te nemen naar de perskamer. Ik, mijn vader en moeder mochten steeds gratis drinken ophalen. Daarna gingen we weer naar onze plaatsen om de tweede helft te bezichtigen. In het begin kwam Roda JC in actie, maar de verdediging van F.C. TWENTE was veel te sterk. Toen de spelers van Roda JC (met geluk) door de verdediging kwamen, was de keeper Hans de Koning weer te goed voor de spelers van Roda JC. Later, toen de wedstrijd was afgelopen met een eindstand van 0-0 stond de heer K. Veenhuizen al weer op mij te wachten. Ik moest mij eerst gaan omkleden en daarna weer naar de perskamer komen. Toen ik daar was wou ik het shirtje, broekje en de sokken teruggeven, maar ik mocht het hele tenu houden; dit was voor mij een echte verrassing. Een beetje drinken ging er wel in, dus ik haalde me wat. Verder kreeg ik nog een kaart waar het hele elftal plus wisselerspelers opstonden. Op de achterkant van die kaart mocht ik handtekeningen van de spelers vragen. We gingen even naar de spelershome, waar ik door mijn vader met bekende voetballers op foto werd gezet. Daar kreeg ik natuurlijk de meeste handtekeningen van de spelers. We gingen daarna nog even naar de kleedkamer van de F.C. TWENTE-spelers, daarna naar de spelershome om de samenvatting van de wedstrijd op t.v. te kijken. Toen dit was afgelopen gingen we naar huis. Met veel plezier dacht ik tijdens de terugweg terug aan de geslaagde avond. Nu moet ik er een eind aan maken, maar eerst wens ik F.C. TWENTE veel succes en dat ze op een hoge plaats in de ere divisie komen te staan.

Richard Brunink D2.